

завалена отъ занаятчи. *Тб. 21. 2)* подавлю, преодолю въ борьбѣ: Но Иппій, като повъзрастенъ вижда са че заплашва да завали Телемаха (*semblait de voir accabler T.*). *Т. 264. 3)* заваляю, замараю, запачкаю: Евреинътъ наметнатъ съ една доста завалена престилка молѣше се. *Тб. 91. 4)* испорчу: Хатъръ булкѣ завали. *Ч. 276. 5)* разведу огонь: Та си завали два огна: Въ едни-отъ варли руво-то, Во други вѣрли даро'н. *М. 52. (ср. разваля).*

Завана с. ж. садовая пила: На втораѣ годинѣ рѣжыть и на лозие съ косерь или съ заванѣ назбенѣ покаралыя младочки и оставыть само едно око до чюкана, отъ кое покарвыть новы прѣчки и давыть плодѣ. *Пк. 73.*

Заварденъ пр. сохранный, заповѣдный: Сѣки да испие отъ това завардено вино. *Тб. 75.*

Завардж и. св. **Завардювамъ Завардвамъ и. дл. 1)** за-горужу пугъ, сяду въ засаду: Заварди Ненчю заварди Пятищѣ царскы друмищѣ. Ни дава пили да фрѣжнѣ, Ни царскѣ хазнѣ да минѣ. *Ч. 300.* Скоро гора завардыте, Пѣтеки пресѣчѣте. *Д. 17, 77—78. 2)* за-щищу, защищаю: На около градѣ-тъ е ималѣ дебелы зидове завардены съ кулы. *Л. Д. 1874 р. 121. 3)* предохраню, предохраняю; сохраняю: Тврьдѣ младо-то дрьвце градинарятъ завардюва отъ губително-то вляніе на студеніятъ вѣтарѣ. *Л. Д. 1870 р. 172. (Прѣзъ Септемврій)* ся коси отава-та, кой-то ѣ завардилъ и упазилъ. *Л. Д. 1870 р. 186.* Се пакъ тя (жена-та) трѣбва да знае да завардва кѣща-та, като свя-щенно убѣжище. *Л. Д. 1871 р. 188. Завардж са остерегусь:* Отка-зано ни е да дадемъ ухо да ги попочувамъ малко, а ако да смѣхмѣ, то пакъ ще ся завардимъ да извѣстимъ, какво си тѣ скришно шюш-натъ. *Л. Д. 1874 р. 245.*

Заварявамъ и. дл. спаяваю, склепваю: Кога стигне (живакѣ-отъ) горѣ до връха заварявать горній отвореный край и го запуш-вать, какво-то да не отдыша. *Л. Д. 1869 р. 75. По тоя начинъ счю-пено-то ся заварява здраво. ib. 215.*

Заварѣ и. св. застапу. **Завар(ю)вамъ Заварямъ и. дл.** застаю: Той прати за мене и азъ го заварихъ вече че берѣше душѣ. (*Прислалъ за мной. Я нашелъ его при послѣднемъ издыханіи*). *Р. 58.* Па во Влашко си отиде, Завари свадба на двори, Па на девери го-вори. *М. 119. Снощи, Златке ле, дойдохъ На вашѣ Златке сѣдѣнкѣ, Тебе самичкѣ заварихъ. Пк. 92. „Отъ гдѣ какъ си дода Нацкиле, се та заварвамъ, Се си кахѣрна, Нацкиле, се си плакала“.* *Ч. 262. Той ѣ, заварва че си вади изъ уши-тѣ златни-тѣ менгуше. Тб. 16. Нѣ ето*